

1. december – Mød Fjeldur

Kære ven

Mit navn er Fjeldur, og jeg er en lille skovnisse fra det nordlige Sverige.

Jeg bor normalt langt oppe i fjeldene, hvor sneen ligger tyk, og vinden synger mellem træerne. Men denne december har jeg besluttet mig for at rejse til Danmark – helt hjem til dig!

Jeg elsker at udforske naturens hemmeligheder og fortælle historier om alt det magiske, der findes derude. Selv snefnug, grankogler og måneskin har deres egne små eventyr. Og ved du hvad? Jeg vil dele dem alle sammen med dig denne jul.

Hver dag frem til juleaften vil jeg skrive et brev til dig med noget, jeg har oplevet, opdaget, eller som jeg gerne vil fortælle dig om. Nogle gange er det små hemmeligheder, jeg har lært fra Mosekongen eller andre af mine venner i skoven. Andre gange er det noget, jeg selv har set eller prøvet. Men én ting er sikkert – hvert brev gemmer på små magiske oplevelser.

Jeg glæder mig til at tage dig med på denne rejse gennem december. Sammen skal vi opdage, at naturen og verden er fuld af små magiske øjeblikke, hvis vi bare kigger godt efter.

Vi ses i morgen til næste eventyr.

Varme nissehilsner,
Fjeldur

2. december – Rejsen til Danmark

Hej med dig

I dag vil jeg fortælle dig om min rejse til Danmark. Du ved jo, at jeg er en nisse fra det kolde nord, hvor sneen ligger dyb fra november til april, og skovene er fulde af magi. Men ved du, hvordan jeg kom hertil? Jeg fløj med en svensk fjeldgås!

En fjeldgås er en meget speciel fugl. Den flyver højt over skyerne og er altid på farten fra nord til syd og tilbage igen. Jeg var så heldig at møde en af dem, da jeg stod på kanten af en stor klippe og spejdede ud over fjeldene.

Den majestætiske fjeldgås landede lige ved siden af mig og spurgte: "Vil du med på eventyr, Fjeldur?" Jeg kunne selvfølgelig ikke sige nej. Jeg klamrede mig fast til dens bløde fjer, og så begyndte vi vores rejse. Vi fløj over de højeste, hvide bjerge, hvor sneen funkede som små stjerner i fuldmånens skarpe lys. Vi fløj gennem mørke skyer, hvor stormen susede i mine små nisseører, og de store snefnug kyssede mine kolde kinder.

Da vi endelig nåede Danmark, landede fjeldgåsen forsigtigt i en lille skov tæt ved, hvor du er. Jeg sagde tak til min nye ven og lovede at besøge hende igen en dag.

Nu er jeg her i Danmark og har så meget at dele med dig. Jeg håber, du kan forestille dig vores rejse gennem skyerne og den friske luft, der kildrede i min næse. Hvem ved, måske flyver vi to sammen på et magisk eventyr en dag?

Mange nissehilsner,
Fjeldur

3. december – Mosekongens verden

Hej med dig

I dag tog jeg en tur ud til mosen, hvor vinteren havde lagt et tykt lag is over vandet. Mosen er et af de mest magiske steder om vinteren, for her er alt stille og dækket af frost. Midt i mosen mødte jeg mosekongen, som holder til her, når vinteren er koldest. Han viste mig noget helt særligt – hvordan livet fortsætter under isen, selv når det ser ud, som om alt er stille.

Vidste du, at mosen gemmer på mange skjulte væsener, selv om vinteren? Under isen ligger små frøer og hviler sig i mudderet, hvor de venter på foråret. De falder næsten i en slags søvn for at holde varmen, og de kan overleve hele vinteren på denne måde. Det samme gør de små øgler, som gemmer sig i mosens fugtige områder. De finder de varmeste steder under jorden, hvor de kan hvile og gemme sig for kulden.

Mosekongen fortalte mig, at dyr bruger vinterens ro til at hvile sig og samle kræfter til, når solen igen begynder at skinne. De er en del af mosens hemmelige liv, som fortsætter, selvom vi ikke altid kan se det. Mosen er som en beskyttende hule, hvor både planter og dyr kan finde ly.

Næste gang du besøger en mose om vinteren, kan du tænke på alle de væsener, der hviler sig under isen og mudderet, mens de venter på, at verden vågner op igen. Mosekongen passer på dem alle, så mosen kan blomstre igen, når foråret kommer.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

4. december – Snefnuggenes melodi

Hej med dig

I dag opdagede jeg noget helt vidunderligt, mens jeg sad ved kanten af skoven. Snefnuggene dalede langsomt fra himlen, og jeg lukkede øjnene for at lytte... Vidste du, at snefnug kan lave lyde? De ældste dyr i skoven siger, at hvis du lytter rigtig godt efter, kan du høre en melodi, når sneen daler.

Jeg lyttede længe, og pludselig syntes jeg, at jeg kunne høre noget. Det var som små, klare toner, der klingede, hver gang et snefnug ramte jorden. Hvert eneste snefnug havde sin egen lille tone – som om de sang en hemmelig sang sammen. Det var så smukt, at jeg næsten ikke turde bevæge mig, for ikke at forstyrre dem.

Jeg tænkte på dig og forestillede mig, hvordan vi kunne sidde sammen og lytte til snefnuggenes sang. Har du nogensinde prøvet at lytte til sneen, når den falder? Hvis du lukker øjnene og forestiller dig en stille nat med sne, der daler blødt omkring dig, kan du måske høre deres melodi.

Måske er snefnuggenes sang en hemmelig gave fra vinteren, kun for dem der tager sig tid til at lytte.

Bløde vinterhilsner,
Fjeldur

5. december – Det unikke snefnug

Hej med dig

I dag vågnede jeg til snevejr. De største snefnug dalede ned fra himlen, og jeg stod og så dem lande på min næse, mit tøj og på træernes grene.

Vidste du, at hvert eneste snefnug er unikt? Ikke to snefnug er ens – ligesom dig og mig. Er det ikke fantastisk at tænke på? Jeg fangede et snefnug på min hånd og kiggede længe på det. Det lignede en lille stjerne, helt perfekt og alligevel helt sin egen. Det fik mig til at tænke: Hvad er mon det smukkeste ved dig? Måske er det din måde at smile på? Eller den måde, du taler til andre på? Ligesom snefnuggene har vi alle noget særligt, der gør os helt unikke.

Når sneen falder, bliver alt lidt mere stille, synes du ikke? Det er som om, sneen minder os om at sætte farten lidt ned og lægge mærke til alt omkring os. Som snefnuggene, der danser i luften, før de lander. Eller de små ting, der gør os alle specielle.

Måske kan du prøve at fange et snefnug næste gang, det sner? Kig godt på det og tænk, hvor unikt det er – og husk, at du også er noget helt særligt.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

6. december – Mosekongen og mossets magi

Hej med dig

I dag var jeg igen på besøg hos Mosekongen. Han stod midt i skoven under et gammelt grantræ, hvor jorden var dækket af blødt, grønt mos. Jeg spurgte ham, hvorfor mos aldrig fryser om vinteren, og han smilede klogt, som han altid gør.

"Fjeldur," sagde han, "mos er skovens skjulte tæppe. Det holder jorden lun og beskytter rødderne på træerne. Selvom det ser småt og skrøbeligt ud, spiller det en vigtig rolle i skovens store verden. Husk, at selv de mindste ting kan gøre en stor forskel."

Han viste mig et sted, hvor mosset voksede som små, grønne puder mellem stenene. Jeg rørte forsigtigt ved det, og det var blødt som bomuld! Jeg tænkte på, hvordan mosset holder skoubunden varm, ligesom et tæppe på en kold vinterdag.

Mosekongen fortalte mig også, at mosset kan gemme minder. "Hvert stykke mos," sagde han, "har sin egen historie. Hvis du lægger øret til jorden og lytter godt efter, kan du måske høre dem."

Hvad tror du, mosset ville fortælle dig, hvis det kunne tale? Måske en dag kan vi finde et stykke mos og prøve at høre dets hemmeligheder sammen.

Mossede nissehilsner,
Fjeldur

7. december – Elgens hemmelighed

Hej med dig

I dag vågnede jeg op til en ganske særlig morgen. Da jeg slog øjnene op, kunne jeg høre en dyb stemme i mine ører. Det viste sig at være en stor, majestætisk elg, som stod tæt ved mit hus. Du har måske ikke mødt en elg før, men de er altså ganske fantastiske væsener.

Lige den her elg bor i en magisk skov på nordsiden af fjeldet. Han er meget gammel, ja næsten lige så gammel som de ældste træer i skoven, og han har set ting, som ingen andre dyr har set. Han fortæller historier om dengang verden var ung, og skovene stadig var fulde af hemmeligheder.

Jeg fulgte elgen rundt på nordsiden. Vi gik mellem de højeste grantræer, der stille hviskede til hinanden, når vinden susede forbi. Elgen fortalte mig om alle de gange, han havde set nordlyset danse på himlen, som en gnistrende regnbue om natten. Og han fortalte, hvordan snefnuggene spillede en lille melodi, som kun de ældste dyr kunne høre, når sneen langsomt sejlede ned mod jorden.

Men det mest forunderlige var, da elgen førte mig til et skjult sted dybt inde i skoven. Der, midt i månens skær, stod et træ med kæmpe guldblade. Elgen sagde, at træet kun blomstrer én gang hvert hundrede år, og kun dem, der virkelig tror på naturens magi, kan finde det.

Hvad tror du? Måske kan vi en dag finde træet med guldblade sammen? Men indtil da, kan du prøve at forestille dig elgens dybe stemme og de gamle historier, han har at fortælle. Naturen er fuld af magi, hvis vi bare lytter.

Magiske hilsner,
Fjeldur

8. december – Rensdyrenes hemmelige sti

Hej med dig

I dag fandt jeg noget helt særligt i sneen. Jeg opdagede en smal sti, der snoede sig mellem træerne, dækket af spor fra rensdyr. Sporene var store og tydelige, som om de næsten ville vise mig vejen. Jeg besluttede mig for at følge dem.

Stien førte mig dybt ind i skoven til en lysning, hvor en hel flok rensdyr stod og græssede. Det var så stille, at jeg næsten ikke turde trække vejret. Rensdyrene så op på mig med deres store, venlige øjne, og det føltes, som om de vidste, at jeg ikke ville forstyrre dem.

Vidste du, at rensdyr altid følger de samme stier gennem skoven? De kender hver en drejning og hver en åbning mellem træerne, som om skoven selv har vist dem vejen. Når sneen ligger tyk, bruger de deres store hove til at grave dybt og finde mos og lav, som de elsker at spise.

Jeg blev stående længe og kiggede på dem, mens de bevægede sig gennem skoven og jeg tænkte på, hvordan det ville være at gå på rensdyrenes sti og opdage verden gennem deres øjne.

Hvis du en dag ser spor i sneen, så prøv at forestille dig, hvilket dyr der har lavet dem, og hvor de mon fører hen. Måske finder du også din egen hemmelige sti.

Vinterklare hilsner,
Fjeldur

9. december – Uglen og nattens hemmeligheder

Hej med dig

I nat skete der noget magisk. Jeg sad ved min lille bålplads dybt inde i skoven, mens flammerne dansede foran mig. Der var helt stille omkring mig. Men pludselig hørte jeg en lyd... Det var uglemor, der tudede fra sit gemmested højt oppe i et gammelt egetræ. Hun har en dyb, mystisk stemme, der næsten lyder som vinden, der taler gennem skovens grene.

Vidste du, at ugler kan høre de mindste lyde?
Deres ører er så gode, at de kan høre en lille mus kravle under sneen.
Når uglen jager, flyver den helt lydløst gennem natten. Jeg har ofte set hende glide forbi som en skygge, uden en eneste lyd, og pludselig fange sit bytte med sine skarpe kløer. I nat, mens jeg sad og lyttede, fløj hun ned fra træet og landede ved siden af mig.

"Fjeldur," sagde hun med sin dybe stemme, "har du nogensinde talt med vinden?"
Jeg kiggede undrende på hende. "Vinden?" spurgte jeg.
"Hvordan kan man tale med vinden?"
Hun smilede med sine store, venlige øjne. "Vinden kender alle hemmelighederne," forklarede hun. "Den rejser fra fjeld til skov, fra hav til by og bærer historier med sig. Hvis du lytter godt efter, kan du høre dens hvisken."

Jeg blev siddende ved mit bål og lyttede. Vinden havde så meget at fortælle! Den fortalte om steder, jeg aldrig har set, og om dyr, der lever langt, langt borte. Jeg hørte om fjerne bjerge, hvor sneen altid ligger tungt, og om varme ørkener, hvor sand blæser som havets bølger. Jeg tænkte på dig og håbede, at du også en dag ville lytte til vinden.

Hvem ved, måske hvisker den også noget særligt til dig?

Mange nissehilsner,
Fjeldur

10. december – Stjerneregn i skoven

Hej med dig

I nat skete der noget helt fortryllende. Jeg lå på ryggen i den bløde sne og lyttede til nattens stilhed, mens jeg kiggede op mod den mørke nattehimmel. Pludselig – ud af ingenting – begyndte det at regne stjerner! Ikke som de sædvanlige stjerner, der skinner stille og klart på himlen. Nej, de her stjerner fløj hen over himlen som små diamanter, der efterlod lysende, glitrende spor.

Det var et syn, så smukt, at jeg næsten glemte at trække vejret. Har du nogensinde set stjernes kud? Man siger, at hvis du ser et stjernes kud og lukker øjnene hurtigt, kan du ønske dig noget. I går nat ønskede jeg, at alle dem, der bare et kort øjeblik tænker på stjernerne, kan få en lille smule magi ind i deres liv.

Alle ønsker, der bliver sendt afsted under et stjernes kud, er noget helt specielt. De bliver sendt op til stjernerne og båret videre ud i universet. Stjernerne hører hver eneste én af vores ønsker, og nogle gange, når de skinner ekstra klart, arbejder de lidt ekstra på at få dem til at gå i opfyldelse.

Hvad mon du ville ønske dig, hvis du så et stjernes kud?

Jeg håber, at du en dag ligger under den store, klare nattehimmel og ser et stjernes kud danse hen over himlen, så du kan lukke dine øjne, hviske dit hemmelige ønske og sende det afsted.

Med lysende nissehilsner,
Fjeldur

11. december – Skovalfens dans

Hej med dig

I dag skete der noget magisk! Mens jeg gik gennem skoven, så jeg pludselig et lille lys glimte mellem grenene. Først troede jeg, at det var en stjerne, der havde forvildet sig ned fra himlen, men da jeg kom tættere på, opdagede jeg en lille skovalf, der sad på en gren og vinkede til mig.

"Jeg hjælper snefnuggene med at finde deres plads," forklarede hun og pegede mod himlen, hvor snefnuggene langsomt dalede ned. Hun pustede blidt på dem, og de begyndte at danse i vinden, før de landede som et blødt tæppe over skovbunden.

Hun viste mig også, hvordan snefnuggene nogle gange lander på bladene og bliver hængende som små, glitrende perler. "Hvert snefnug har sin egen rejse," sagde hun. "De venter bare på, at nogen opdager dem og hjælper dem på vej."

Har du nogensinde set et snefnug danse i vinden?
Hvis ikke, så prøv at forestille dig det – det er som små stjerner, der leger i luften.

Fortryllende nissehilsner,
Fjeldur

12. december – Nordenvinden

Hej med dig

I dag kom nordenvinden forbi. Det er en af de mest kraftfulde vinde, som kommer helt fra de nordligste fjelde. Når den blæser gennem skoven, bøjer træerne sig for dens styrke, og snefnuggene flyver som stjerner rundt i luften. Nordenvinden bærer altid historier med sig, og træerne elsker at lytte til dens dybe hvisken.

Jeg gemte mig under et stort grantræ, for at ikke blæse væk. Træets grene knirkede voldsomt, og jeg kunne næsten mærke, hvordan det strakte sine rødder dybt ned i jorden for at stå fast, mens vinden stormede voldsomt omkring os. Pludselig sagde træet: "Fjeldur, du kan være helt rolig. Vi passer på dig."

Vidste du, at træerne også kan tale med hinanden? Ikke som vi gør, men gennem deres rødder og blade. De deler næring og hjælper hinanden med at overleve de hårde vintre.

Jeg sad længe og lyttede til træerne. De fortalte om hvor mange år de havde stået her og set årstiderne skifte. Grantræet, jeg sad under, var meget gammelt. Det havde stået der i over tusind år og havde set mange vintre komme og gå.

"Nordenvinden er vores gamle ven," sagde grantræet.

"Den bringer os nyt liv, når den blæser frisk luft og sne over vores grene. Vi ved, at vinteren er hård, men med nordenvinden ved vi også, at foråret en dag vil komme igen."

Jeg lyttede til grantræets vise ord og tænkte på, hvor stærk naturen er. Træerne står fast, selv når stormene raser, fordi de passer på hinanden. Jeg blev siddende under træet og følte mig helt tryk i skovens varme favn.

Næste gang vinden blæser, kan du prøve at lytte til træerne. Hvem ved, måske fortæller de også dig deres hemmeligheder?

Mange nissehilsner,
Fjeldur

13. december – Gamle Ege

Hej med dig

I dag besøgte jeg en meget gammel ven. Han er ældre end nogen, jeg kender, og han har stået på det samme sted i skoven i flere hundrede år. Han er et kæmpestort egetræ, så høj, at hans grene næsten rører skyerne. Jeg kalder ham Gamle Ege, og han har set og oplevet alt, hvad der er sket i skoven i flere århundreder.

Når jeg besøger ham, sætter jeg mig ofte ved hans store rødder og lytter til hans historier. Egetræer kan ikke tale som du og jeg, men de har en visdom, der løber dybt i deres rødder. Jeg lægger ofte min hånd på hans bark og lukker øjnene, så jeg kan mærke, hvordan han deler sine hemmeligheder med mig.

Han har set skoven forandre sig gennem årene, set sneen falde vinter efter vinter, og set dyrene komme og gå. Han fortæller om de mange årstider, han har oplevet, og om de dybe venskaber, han har haft med fugle, ræve og ugler, som har boet i hans grene.

I dag fortalte Gamle Ege mig om en særlig vinter for mange år siden. Det var så koldt, at sneen lagde sig i tykke lag på grenene, og skovens dyr samlede sig tæt ved hinanden for at holde varmen. Men midt i kulden var der noget smukt – iskrystallerne glitrede på hans grene, og sneen dannede små skulpturer, som vinden langsomt formede. Egen sagde, at selv i de koldeste vintre findes der skønhed, hvis vi bare kigger godt nok efter.

Jeg sad længe og lyttede til hans rolige stemme og tænkte på, hvor meget vi kan lære af træerne. De står altid fast, selv når stormene raser, og de deler deres styrke med dem omkring sig.

Måske kan vi besøge Gamle Ege sammen en dag.
Jeg er sikker på, at han også har historier at fortælle dig.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

14. december – Stjerneskuddet

Hej med dig

Husker du, at jeg fortalte dig om stjerneregnen? I nat skete der noget andet helt vidunderligt – himlen var helt klar, og stjernerne skinnede så tydeligt, som om de var tændt kun for os. Jeg sad og kiggede op mod dem, og det føltes næsten, som om de var tæt nok til at røre.

Pludselig skete noget magisk – et stjerneskudd fór hen over himlen! Har du nogensinde set et stjerneskudd? De siger jo, at hvis man ønsker sig noget, når man ser et stjerneskudd, kan det gå i opfyldelse. Men ved du, hvad jeg opdagede i nat? Stjerneskuddene bringer faktisk små stykker stjernestøv med sig, som falder ned på jorden. Det er ikke noget, man kan se med det blotte øje, men jeg kunne næsten mærke det, som en svag brise, der strejfede min kind.

Jeg forestillede mig, hvordan hvert lille stjernestøv lander på jorden, træerne og dyrene i skoven – og bringer en smule magi til dem alle.
Jeg tror også, der faldt lidt på dig, mens du sov!

Stjernerne har set alt, hvad der sker her på jorden. Måske bærer stjernestøvet nogle af himlens hemmeligheder med sig?

Hvem ved – måske er der en lille smule magi i de stjernestøv, der falder ned til os.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

15. december – Fuldmånens magi

Hej med dig

I nat oplevede jeg noget af det smukkeste, jeg nogensinde har set. Skoven var helt stille, og sneen lå som et blødt tæppe over alt omkring mig. Jeg besluttede mig for at tage en tur til den lille sø, der ligger dybt inde i skoven, for jeg havde hørt, at noget særligt sker, når månen står højt på himlen.

Da jeg kom frem til søen, var overfladen dækket af tyk is, som glimtede i det klare måneskin. Månen skinnede ned som et stort, lysende øje, og da jeg kiggede nærmere, så jeg noget magisk: Iskrystallerne på søens overflade glimtede som millioner af små stjerner. Det var som om, månen havde lagt sin hånd over søen og vækket krystallerne til live. Hver gang vinden pustede blidt til isen, blinkede krystallerne som små lygter, der lyste op i natten.

Jeg satte mig på bredden og stirrede fascineret på det dansende lys. Det var så smukt og stille, at jeg næsten glemte, hvor jeg var. Naturen har en måde at skabe sine egne små vidundere på, hvis vi bare tager os tid til at se dem. Jeg tænkte på dig og håbede, at du en dag også ville se, hvordan månen kan få iskrystallerne til at glitre, som om verden selv holder en lille hemmelig fest.

Har du nogensinde set iskrystaller glimte i måneskin? Det er et syn, man aldrig glemmer. Måske en nat, når månen er fuld, kan vi kigge op sammen og dele et magisk øjeblik.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

16. december – Nordlyset

Hej med dig

I nat skete der noget, som næsten tog pusten fra mig. Himlen åbnede sig op i farver, som jeg aldrig har set før. Det var nordlyset, som dansede over skoven – en dans, der kun sker på de mest særlige nætter. Himlen blev malet i grønne, lilla og lyserøde striber, som bølgede hen over himlen som store silkeslør.

Jeg stod der i skovbrynet og kiggede op, mens de farvede lysstråler bevægede sig lydløst hen over den klare stjernehimmel. Det var, som om hele verden holdt vejret for at nyde det. Nordlyset er noget helt særligt. Det sker kun, når solens partikler rammer jordens atmosfære og skaber dette magiske lys. Og det bedste ved det hele? Hver dans er unik. Ingen nordlysnat er ens – ligesom snefnuggene er hvert nordlys et lille kunstværk skabt af naturen selv.

Jeg lukkede øjnene og tænkte på, hvor smuk og stor verden er. Nogle gange sker der ting, som er så magiske, at det næsten er svært at tro, de er virkelige.

Jeg ville ønske, du kunne have set det sammen med mig. Måske kan vi en dag stå sammen og se nordlyset danse hen over himlen, mens vi deler et øjeblik under stjernerne.

Hvad tror du, himlen fortæller os, når den maler sig selv i så mange farver?

Mange nissehilsner,
Fjeldur

17. december – Den lysende hule

Hej med dig

Forleden dag, da jeg gik gennem skoven, opdagede jeg noget helt særligt. Jeg var på vej gennem de høje grantræer, da jeg pludselig fandt en lille åbning mellem nogle store klipper. Den var godt gemt under mos og sne, næsten som om naturen selv forsøgte at skjule den. Jeg blev nysgerrig og kravlede forsigtigt ind gennem åbningen. Til min store overraskelse førte den til en skjult hule, som jeg aldrig havde set før.

Hulen var fuldstændig magisk! Inde i, var der lys fra små krystaller, der gnistrede på væggene som millioner af stjerner på nattehimmelen. Det var som at træde ind i en hemmelig verden, fuld af magi. Luften var varm og behagelig, som om hulen passede på alle dem, der fandt vej derind.

Jeg satte mig ned og kiggede på alt det smukke omkring mig, og pludselig opdagede jeg, at jeg ikke var alene. En lille ræv lå sammenkrøbet og sov i et hjørne af hulen. Ræve er kloge dyr, og de finder de bedste gemmesteder for vinterens kulde. De ved præcis, hvor de skal gemme sig for at holde sig varme, og denne hule var perfekt. Ræven åbnede forsigtigt sine øjne og kiggede på mig. Jeg sad helt stille, for jeg ville ikke forstyrre hende. Hun blinkede et par gange og lukkede så øjnene igen, som om hun vidste, at jeg ikke ville gøre hende noget.

Jeg blev siddende et stykke tid og tænkte på, hvor mange skjulte steder der mon findes i skoven. Naturen er fuld af hemmeligheder, og nogle gange dukker de kun op for dem, der leder efter dem. Denne hule føltes som et særligt sted, hvor skoven passer på dem, der har brug for det. Jeg følte mig hjemme og tryk.

Måske findes der flere hemmelige steder i den her skov?
Jeg glæder mig til at opdage dem sammen med dig en dag.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

18. december – Sneens spor

Hej med dig

Forleden dag besluttede jeg mig for at tage en lang gåtur gennem skoven. Lige der hvor jeg var, havde det sneet hele natten, og skoven var dækket af et tykt lag hvid sne. Alt var stille, som om verden havde lagt sig til at sove under det hvide tæppe. Jeg elsker den ro, der opstår, når sneen har lagt sig. Det føles som om, tiden står stille, og skoven venter på noget magisk.

Mens jeg gik, begyndte jeg at lægge mærke til små spor i sneen. De var næsten usynlige, men jeg fulgte dem forsigtigt. De førte mig dybere ind i skoven, og snart opdagede jeg, hvem de tilhørte. Det var en lille hare, som var på jagt efter noget at spise. Hun hoppede forsigtigt gennem sneen, og jeg stod stille for ikke at forstyrre hende.

Harer har en særlig måde at bevæge sig på om vinteren. Deres store bagpoter hjælper dem med at hoppe let gennem sneen, så de ikke synker ned. Jeg stod der længe og kiggede på hende. Vidste du, at harepelsen skifter farve om vinteren? Om sommeren er den brun og hjælper hende med at gemme sig i skovens bund, men om vinteren bliver hun næsten helt hvid, så hun kan skjule sig i sneen og undgå rovdyr. Det er en fantastisk måde at overleve vinterens farer på.

Jeg fortsatte min tur og fandt flere spor – fra ræve, egern og små fugle. De bevæger sig gennem sneen på deres helt egen måde, og hver af dem efterlader små hemmeligheder, som kun de indviede kan se. Sneen afslører skovens skjulte liv, hvis man bare kigger godt nok efter.

Hvad mon du ville opdage, hvis du gik en tur gennem en snedækket skov? Måske ville du også se spor af de magiske væsener, der lever der.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

19. december – Snemanden

Hej med dig

I dag skete der noget sjovt! Jeg var ude at gå gennem skoven. Pludselig, midt mellem træerne, fik jeg øje på en lille snemand. Han var ikke højere end mig selv, og han havde en lille gren som næse og et par bær som øjne. Jeg kiggede rundt og spekulerede på, hvem der mon havde bygget ham, men der var ingen andre i nærheden.

Så, lige som jeg ville fortsætte min vej, hørte jeg en lille stemme: "Hej der, Fjeldur!" Jeg vendte mig rundt og opdagede, at det var snemanden, der talte til mig!

Han smilede med hele sit sneklædte ansigt. Han fortalte mig, at han havde stået der hele natten og holdt øje med skoven. Hans job var at sørge for, at sneen lå præcist, som den skulle, så træerne kunne hvile og dyrene finde ly.

"Det er en vigtig opgave," sagde han med et lille smil, "for sneen beskytter skoven om vinteren." Jeg spurgte ham, om han ikke blev træt af at stå der alene. Han lo blidt og rystede på hovedet. "Jeg har masser af selskab. Snefuggene fortæller mig historier fra himlen, og vinden hvisker mig hemmeligheder helt fra den anden side af skoven."

Da jeg sagde farvel, følte jeg mig glad for, at jeg havde mødt en så venlig lille snemand. Jeg tænkte på, hvor mange andre hemmeligheder han kender om skoven.

Måske møder du også en lille snemand, næste gang sneen falder?

Mange nissehilsner,
Fjeldur

20. december – Stenfolket

Hej med dig

Vidste du, at der findes magi gemt dybt under jorden? I dag opdagede jeg noget helt særligt, da jeg gik langs en klippevæg. Klipperne glimtede i sollyset, og pludselig så jeg dem – stenfolket!

Stenfolket er små, hemmelighedsfulde væsener, der bor blandt stenene og klipperne. De passer på jorden og alle de skatte, der gemmer sig under overfladen. Jeg så, hvordan de bevægede sig næsten lydløst, som om de var en del af klippen, men så snart jeg blinkede, var de væk igen.

En af dem fortalte mig, at mange af de sten vi ser i dag, engang lå på havets bund. For mange millioner år siden var Danmark dækket af vand, og stenene gemmer på historier om en tid, hvor verden så helt anderledes ud.

"Vi beskytter naturens hemmeligheder," sagde en af dem og pegede på et lille fossil gemt i klippen. "Hver sten har en historie at fortælle, hvis du kigger godt efter."

Hvis du en dag går en tur langs stranden eller ved en klippe, så prøv at kigge efter små fossiler eller sten, der glitrer i lyset. Måske er det stenfolket der holder øje med dig fra deres skjul?

Hilsner fra klipperne,
Fjeldur

21. december – Frostblomsterne

Hej med dig

I dag opdagede jeg noget magisk i skoven! På den koldeste, klare vinterdag så jeg, hvordan små frostblomster voksede frem på træernes grene og i sneen. De var ikke som almindelige blomster. De her lyste svagt i sollyset og glimtede som små stjerner. Elverne, der bor i skovens dybeste hjørner, viste mig, hvordan frostblomster kun kommer frem, når vinteren er på sit koldeste.

Elverne fortalte mig, at de hjælper naturen med at skabe de magiske blomster, og at de bruger deres lysende vinger til at sprede kulden, så vinteren kan se smukkere ud.

Elverne danser gennem skoven, når natterne er koldest, og spreder små gnister af magi, som får frostblomsterne til at vokse. Jeg så dem arbejde i stilhed, mens sneen dalede let ned omkring os. Det var som at være midt i et eventyr, hvor alt var dækket af vinterens glitrende slør.

Måske kan du en dag se frostblomsterne selv – de dukker op, når du mindst venter det, og minder os om, at selv kulde kan skabe noget smukt.

Mange nissehilsner,
Fjeldur

22. december – Naturens juleforberedelser

Hej med dig

I dag opdagede jeg noget helt særligt i skoven. Alle dyr og træer så ud til at være travlt optaget af noget vigtigt. Egern samlede nødder og gemte dem i små skjulesteder. Fugle fløj rundt med kviste og mos, som de brugte til at bygge reder. Selv hjortene hjalp til ved at trampe sneen væk fra skoubunden.

Elverkongen dukkede op og fortalte, at skoven gør sig klar til vinterens største nat – juleaften! "Dyrene hjælper hinanden med at finde mad og varme," sagde han. "Og træerne beskytter de små væsener under deres grene."

Han viste mig en lille bunke af mos, nødder og bær, der lå gemt under et stort egetræ. "Denne gave er til ræven," forklarede han. "Her i skoven passer vi på hinanden, så ingen bliver glemt i kulden."

Jeg tænkte på, hvor fint det er, at naturen også fejrer jul på sin egen måde. Måske kan du kigge ud og se, hvordan naturen omkring dig forbereder sig til juleaften?

Vinterglade nissehilsner,
Fjeldur

23. december – Skovens julelys

Hej med dig

I aftes skete der noget helt magisk i skoven! Elverkongen og hans folk havde samlet sig omkring de højeste grantræer for at forberede skovens julelys. Jeg blev inviteret med for at se, hvordan de arbejder, og jeg har aldrig set noget så smukt,

De små elvere havde samlet iskrystaller og frostblomster fra hele skoven. Med deres små hænder satte de krystallerne fast på grenene, så de glitrede som stjerner i natten. Hver krystal fangede månens lys og sendte det videre, som om træerne selv var blevet levende og lysende.

Elverkongen forklarede, at julelysene er en gave til skoven og alle dens væsener – en påmindelse om, at alt handler om at dele glæde og skabe magiske øjeblikke sammen. At der altid findes lys og varme, hvis vi deler det med hinanden. Jeg stod stille og kiggede på det smukke syn, mens snefnuggene langsomt dalede ned. Skoven føltes som en stor festplads, hvor alle var velkomne.

Jeg tænkte på dig, mens jeg stod og så på lysene. Måske kan du forestille dig, hvordan skovens træer står oplyst af tusind små, glitrende krystaller.

Glitrende julehilsner,
Fjeldur

24. december – Juleaften

Kære ven

I dag er det juleaften, og det er tid til mit sidste brev til dig.

Det har været en helt særlig december, hvor vi sammen har udforsket skovens hemmeligheder, hørt Mosekongens historier, set snefnug danse og mødt skovens mange magiske væsener.

Jeg håber, at mine breve har fået dig til at drømme, smile og måske endda føle, at du har været med mig på denne rejse i naturen. Selvom dette er mit sidste brev, så ved du nu, at magien altid findes omkring os – i den dybe sne, i vindens hvisken og i de små mirakler, som venter på at blive opdaget.

Jeg vil tænke på dig, mens jeg fejrer jul i min lille hule oppe på fjeldet, hvor stormen river i væggene, og snefnuggene danser udenfor. Og hvem ved? Måske mødes vi igen en dag – i skoven, i en drøm eller et sted, hvor magien stadig lever.

Jeg ønsker dig en glædelig jul fyldt med varme, lys og små mirakler.

Tak for, at du har delt denne rejse med mig.

Varme nissehilsner,
Fjeldur